

AİLE İÇİ İLETİŞİM

Aile toplumun en küçük ve en temel birimidir. İletişim ise insan ilişkilerini düzenleyen çok önemli bir süreçtir. İletişim toplumsal bir varlık olan insanoğlunun yaşantısının kaçınılmaz bir boyutunu oluşturur.

Bireyin gelişiminde ve eğitiminde önemli bir yeri olan aile, iletişim bakımından da çok önemlidir. Çocukların iyi bir gelişme gösterebilmeleri anne-baba ile çocuklar arasında etkili bir iletişimin kurulmasına bağlıdır.

Aile bireylerinin

- ✓ Birbirine karşı sorumlu,
- ✓ İşbirliğine yatkın,
- ✓ Kendi kendini disipline edebilen,
- ✓ Yapıcı ve yaratıcı bireyler olabilmeleri, ancak kurulabilecek sağlıklı iletişim ortamına bağlıdır.

Ailede iletişim eksikliği, yetişecek olan bireylerin gelecek yaşantısını da son derece olumsuz yönde etkiler. Ailede iletişimi kesen, yok eden birçok nedenler vardır.

PEKİ AMA ETKİLİ BİR İLETİŞİM NEDEN GEREKLİ?

- ✓ Etkili bir iletişim, aile üyelerinin karşılıklı olarak bir birlerini düşüncelerini ve duygularını anlamalarını sağlar.
- ✓ İşbirliği, yardımlaşma ve paylaşma davranışlarına yol acar. Çocukların gelişmesi için uygun bir ortam oluşmasına neden olur.
- ✓ İyi bir iletişimin gerçekleştiği aile ortamında çocuklar daha bağımsız bir kişilik geliştirirler.

- ✓ Düşünme, düşünce ve duygularını açıklama özgürlüğü ve alışkanlığı kazanırlar.

!!! Etkili bir iletişimin oluşturulmadığı, iletişim engellerin yer aldığı bir ortamda çocukların gelişimi engellenir. Çocuklar özgürce düşünemeyen, düşünce ve duygularını açıkça dile getiremeyen bağımlı bir birey olurlar. İleride çeşitli problemlerle karşılaşır. *Bu nedenle; aile bireyleri arasında, özellikle anne-baba ile çocuklar arasında etkili bir iletişimin kurulması çok önemlidir.*

İLETİŞİMİ ENGELLEYEN FAKTÖRLER

1. Öğüt Vermek, Çözüm Getirmek, Yönlendirmek:

Gerek çocuğumuzla, gerekse arkadaşlarımızla konuşurken iletişimi kesen bazı mesajlar vardır; "Şöyle yap, böyle yapma..." "Bu şekilde hareket etmemelisin..." "Buna üzüleceğine, oturup dersini çalışsan daha iyi olur..."

2. Yargılamak, Eleştirmek, Ad Takmak:

"Sen zaten hep kolaya kaçarsın..." "Bebek gibi davranıyorsun..." "Geri zekalı ne olacak..."

3. Soru Sormak, Araştırmak, İncelemek:

"Neden?...Sen ona ne yaptın?...O sana ne dedi?..."

4. Teşhis, Tanı Koymak, Tahlil Etmek:

"Aslında sen öyle demek istemiyorsun..." "Ben senin aslında neden öyle yaptığını biliyorum..." "Aslında senin derdin başka..."

5. Teselli Etmek, Konuyu Değiştirmek:

"Aldırma, boşver..." "Başka şeyden konuşalım..." "Olur böyle şeyler, geçer..."

İLETİŞİMİ OLUMLU ETKİLEYEN FAKTÖRLER

- ✓ Karşınızdaki ile empati kurmak: yani kendimizi karşınızdaki insanın yerine koyarak onun duygularını ve düşüncelerini doğru olarak anlamak.
- ✓ Karşınızdakini dikkatli dinlemek.
- ✓ Farklı düşünce ve fikirlere saygılı olmak.
- ✓ Kendimizi doğru olarak ifade etmek.
- ✓ Göz teması kurmak.
- ✓ Güler yüzlü olmak.
- ✓ Etkili reddetmek, "hayır" diyebilmek.
- ✓ "Sen Dili" yerine "Ben Dili" kullanmak.

Çocuklar, Anne- Babalarından

İlgi, Sevgi, Destek, Anlayış

Görmek İsterler.

Çocuğunuza Ne Verirseniz;

O'nu Alırsınız!

"Herkes, Ektiğini Biçer!"

AİLE BİREYLERİ...

- BİRBİRLERİNİ SEVMELİ,
- BİRBİRLERİNE,

**“DEĞERLİ OLDUKLARINI”
HİSSETTİRMELİDİRLER.**

- BİRBİRLERİNE YAKINLIK
GÖSTERMELİ,
- DAYANIŞMA İÇİNDE
OLMALIDIRLAR.
- BİRBİRLERİNE GÜLÜMSEMELİ,
- BİRBİRLERİNİ TAKDİR
ETMELİDİRLER.

SÜREKLİ TARTIŞAN, KAVGA EDEN
ANNE BABALARIN ÇOCUKLARI,
ANA- BABALARINA DUYDUKLARI
GÜVENİ VE SAYGIYI ZAMANLA
YİTİRİRLER.

ÇOCUĞUMUZA NASIL DAVRANMAMIZ GEREKİR?

- *İlgilerini göz önünde tutarak onun yeteneklerini geliştirecek ortamı çocuk için hazırlamalıyız.
- *Duygularımızı net ve açık olarak ifade etmeliyiz.
- *Aile içinde güven ve şeffaflık içinde olmalıyız.
- *Problemlerle nasıl baş edeceğimizi birlikte araştırmalıyız.
- *Yol göstermeli, ama alacağı kararlarda serbest bırakmalıyız.
- *Aile içinde şiddet ve duygusal yaptırım yerine ikna etme düşüncesi hâkimiyetini sağlamalıyız.
- *Sözlerle değil davranışlarla örnek olmalıyız. (Unutmayın, en iyi model anne babadır.)
- *Çocukları gerçekten dinleyip bunu onlara göstermek gereklidir. Onunla konuşurken başka işlerle meşgul olmamakta fayda vardır.
- *Çocuklarla “sen dili” ile değil, “ben dili” ile konuşmalıyız. Örneğin; sen tembelsin, çalışmıyorsun, sorumsuzsun (sen dili) yerine; çalışmadığın zaman ben üzülüyorum, çünkü hak etmediğin halde kötü not almış oluyorsun vb. tarzında “ben dili” kullanarak konuşmalıyız.
- *Olumlu yönleri ve başarıları ön plana çıkarmalıyız.
- *Kardeşleri ve arkadaşlarıyla kıyaslamadan, kendi başarı ve becerileri dahilinde değerlendirmeliyiz. Aldığı sonuçları değil, çalışmasını ve gayretini ödüllendirilmeliyiz.
- *Yaşına ve becerilerine uygun sorumluluk vermeliyiz.
- *Koşulsuz sevgi; başarılı olursan seni severim, istediğim gibi olursan seni severim vb. ifadelerden kaçınılmalı. Çocukları koşulsuz seversek, onlara da hem kendilerini hem de insanları koşulsuz sevmeyi öğretebiliriz.

100. YIL İLKOKULU

Rahberlik Servisi

100.Yıl İlkokulu Tepebaşı Mah. Müfide Ferit
Caddesi No:47 Şahinbey/GAZİANTEP
e-posta:716237@meb.k12.tr
Telefon:(0342) 2310325
Web Sayfası: <http://yuzuncuyil.meb.k12.tr>